

& differentiam, nomen ponere. Alioqui fit inane, & nugatorium: vt Lycimnius facit in arte, Irruptionem nominans, & Aberrationem, & Ramos.

CAPVT XIII.

ACProcemium quidem est principium orationis: vt in Poesi Prologus: & in Aulefi Proaulium: omnia enim principia hæc sunt, & tanquam viæ munitio inuadenti. Ac est quidem Proaulium simile demonstratiuarum procemio. Etenim tibidones quodcunque possunt canere, id præcinentes copulant cum endosimo: & in demonstratiuis orationibus oportet sic scribere. quidquid enim velit, statim dicentem adnectere, & copulare: cuius rei omnes faciunt exemplum Isocratis in encomio Helenæ procemium. Nihil enim propinqui est contentiosis, & Helenæ. Simul verò etiam si digredietur, conuenit non totam orationem vnus generis esse. Ducuntur autem demonstratiuarum procemia, ex laude, aut vituperatione: vt Gorgias in Olympica oratione: Ob multa digni sunt, qui suspiciantur, ò viri Græci. Laudat enim conciliabulæ cogentes, Isocrates verò vituperat, quòd corporum quidem virtutes donis honorarunt: at prudentibus nullum præmium constituerunt. Et à deliberatione, vt Oportet probos honorare. Quamobrem & ipse Aristidem laudat. Aut tales, qui neque celebres sunt: neque improbi: sed quicunque cum probi sint, obscuro sunt, vt Alexander Priami filius. Hic enim deliberat. Præterea verò ex iudicialibus procemiis, hoc est ex iis, quæ referuntur ad auditorem, si de re præter opinionem habeatur oratio, aut de difficili, aut de peruulgata, vt veniant: quemadmodum Chærilus, Nunc verò cum omnia iam vulgata. Ac demonstratiuarum quidem ducuntur procemia ex his: ex laude, ex vituperatione, ex sua- sione, ex dissuasiōe, ex iis, quæ referuntur ad auditorem. Oportet verò aut aliena, aut propinqua esse endosima orationi. At iudicialis procemia assumendum est idem valere, quod dramatum valent prologi, & Epicorum procemia. Nam quæ sunt Dithyramborum, similia sunt demonstratiuis. Propter te, & tua dona, siue spolia. In legis autem, & Epicis specimen est orationis, vt provideant, de quo sit oratio, & non suspensa sit mentis agitatio: quod enim indefinitum est, cogit vagari.

Διὰ σὲ καὶ τὰ δῶρα εἶτε σκύλα.

γρυ, ἵνα προσέλωσι πρὸς οὐ ἢ ὁ λόγος, καὶ μὴ κρέμνεται ἡ δαίνοια. τὸ γὰρ αἰρεσον, πλααία.

A καὶ διαφορὰν ὄνομα τίθεσθαι εἴ ἢ μὴ, γίνεται κενὸν καὶ λησθῆδες, ὅς Λικύμνιος ποιεῖ ἐν τῇ τέχνῃ ἐπέεσσιν ὀνομαζών, καὶ ὑποπλαίησιν, καὶ ὄζους.

Κερδύγον ἰδ.

Tὸ αὐτὸ οὐκ ἑροοίμων, ὅστιν ἀρχὴ λόγου ὅσῳ ἐν ποιήσῃ προσέλορες, καὶ ἐν ἀλλησίῃ προσάμιον πάντα γὰρ ἀρχὴ ταῦτ' εἶσι, καὶ ὅς ὀδοποιήσις τῷ ὀπὸν π. τὸ αὐτὸ οὐκ ἑροοίμιον, ὁμοιον τῷ ἴσῳ ὀπὸν δεικτικῶν ἑροοιμίῳ καὶ γὰρ οἱ ἀλλησιῃ, ὅ, π' εἰ δὲ ἐχρῶσιν ἀλλησιῃ, τὸτο ἑροοιμίῳ σῆματες, σῆματες τῷ ἐνδοσίμῳ καὶ ἐν τῆς ὀπὸν δεικτικῶς λόγους δει οὕτω γράφειν ὅ, π' γὰρ αὐτὸ βούληται διδοῦν εἰπόντα, ἐνδοσιμὸν καὶ σῆματες. ἑσῳ πάντες ποιοσι παρεδειγμα τὸ τῆς Ἰσοκράτους ἑλένης ἑροοίμων. οὐδὲν γὰρ οὐκ εἶπον ἑσῳ ἀρχῆς τοῖς ἐριστικῶς καὶ ἑλένης. ἀμα ἢ καὶ ἐκτοπίση, ἀμῶσπῃ μὴ ἕλον τὸν λόγον ὁμοσίῃ ἑσῳ. λέγεται ἢ τῷ ἴσῳ ὀπὸν δεικτικῶν ἑροοιμίῳ, ἐξ ἐπαίμου, ἢ λόγου ὅς Γοργίας μὴ ἐν τῷ ὀλομῳ τικῷ λόγῳ. Ἐπὸ πολλῶν ἀξίως θυμῶσῃ δει, ὡ ἀνδρες Ἑλλήνες ἐπαίμεν γὰρ ἐσῳ τῆς πῆνη γύρεις σῆματες Ἰσοκράτους ἢ ἑσῳ, ὅπ, D Τας αὐτὸ ἴσῳ σῆματων ἀπείως δειραῖς ἐπιμῆσι. τῆς δὲ ὀρροῦσιν, οὐδὲν ἀπὸν ἐποίησιν. καὶ ὑπὸ συμβουλῆς, ὅς ὅπ δει ἐσῳ ἀγαθῶς τῆμα. διὸ καὶ αὐτὸς Ἀρεσίδῳ ἐπαίμεν ἢ τὸν τοῦ οὐτοῖς, οἱ μῆτε διδοιμῆσῳ μῆτε φαῦλοι, ἀλλ' ὅσοι ἀγαθῶς ὄντες ἀθλοῖ, ὡσῳ Ἀλέξανδρος ὁ Περσῶν. ἑσῳ γὰρ συμβουλῆς. ἑπ δὲ ἐν τῷ διανοικῶν ἑροοιμίῳ τῷτο δὲ ὅστιν, ἐκ τῷ πρὸς τὸν ἀερατιῳ, εἰ πρὸς παρεδξῆσῳ λόγους, ἢ πρὸς χλιεποδ, ἢ πρὸς τεδρυλλῆδρου πολλοῖς, ὡσῳ συγ γνάμιλιν ἑχῆσῳ Χοιρέλοσ,

Νῦν δὲ ὅτε πάντα δέδοισαι. τὰ αὐτὸ ἐν ἴσῳ δεικτικῶν λόγῳ ἑροοιμίῳ, ἐκ τούτων ἐξ ἐπαίμεν, ἐκ λόγου, ἐκ προσέλορες, ἐξ ἀποδοπίης, ἐκ τῷ πρὸς τὸν ἀερατιῳ. δει ἢ ἢ, ξῆνα, ἢ οὐκ εἶσῳ τῷ ἐνδοσιμῳ τῷ λόγῳ. τὰ ἢ τῷ διανοικῶν ἑροοιμίῳ, δει λαβεῖν, ὅπ τῷτο δῶναται ὅσῳ ἴσῳ δειραμῆτων οἱ προσέλορες, καὶ ἴσῳ ἐπὸν τὰ ἑροοιμίῳ τὰ αὐτὸ γὰρ ἴσῳ διδοιμῆσῳ, ὁμοια τῆς ὀπὸν δεικτικῶς.

ἐν δὲ τῆς λόγους καὶ ἑπῆσι δειγμα ὅστι τῷ λῶ- ὁ δει